

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy Ajtony Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Gajdácsik Adrián ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. június 23-án kelt 8.G.41.733/2007/28. számú ítélete ellen az alperes részéről 29. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes keresetét elutasítja, mellőzi az alperes perköltségfizetésre kötelezését; kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 64.400 (hatvannégyezer-négyszáz) forintot, annak 2007. április 20. napjától a kifizetés napjáig járó évi 5 % késedelmi kamatát, valamint 68.100 (hatvannyolcezer-egyszáz) forint első fokú perköltséget, egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 134.970 (egyszázharmincnégyezer-kilencszázhetven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2007. április 10. - 2007. május 2. közötti időszakban kelt megrendelése alapján a felperes különféle zöldségek közúti fuvarozását végezte ...-..., ...-... viszonylatában, a fuvarfeladatok teljesítését követően az alábbi számlákat állította ki: ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., sorszámú, a számlák közül a legkésőbbi esedékességű 2007. június 6-i, a számlák végösszege 1.687.587 forint.

A fenti időszakban adott egyik, 2007. április 16-i megrendelés szerint a felperesnek 2007. április 17-i ...i és ...i felrakodással 8 paletta spárgát és kínai kelt kellett 4 °C-os hűtéssel 2007. április 19-i reggel 6 órai kiszolgáltatással a ...i ...ba fuvaroznia.

A felperes a fuvarozást az ... forgalmi rendszámú gépkocsival megkezdte, a sorszámon kiállított CMR fuvarokmány szerint 1920 kg súlyú spárga került felrakásra - melyet 2007. április 17-én az alperes a ... Kft.-től vásárolt meg bruttó 2.534.400 forint vételárért -, a feladó rendelkezése szerint a gyorsan romló árut plusz 2-4 °C-on kellett szállítani.

A fuvarozás során a gépjármű közúti balesetet szenvedett, a felperes intézkedett az áru átrakodásáról a ... forgalmi rendszámú gépkocsira, mely a lerakóhelyre 2007. április 19-én, este érkezett; a ... GmbH. címzett a kínai kelt átvette, a spárga vonatkozásában az áruátvételt megtagadta; a fuvarokmányon minőségi hibát rögzített, melynek okaként a balesetet, az azt követő átrakodást és az ezzel összefüggő hőmérséklet-növekedést valószínűsítette, emellett jelentős súlyhiányra is utalt.

Az alperes 2007. április 20-án - hivatkozva arra, hogy a vevőtől értesült az áru minőségi problémájáról - kérte a felperestől a kárügy biztosítás alapján történő rendezését, ugyanakkor a ... GmbH. felé a spárga ellenértékét, 2.836.224 forintot leszámlázott, majd ezen összegre jóváíró számlát állított ki.

Az alperes utasítására a felperes az át nem vett árut sorszámú CMR fuvarokmány kiállításával a ...i ...ba fuvarozta, ahol azt a ... GmbH. 2007. április 21-én teljes egészében - azzal a fenntartással, hogy az áru öreg és száraz - nagybani piacon történő értékesítésre átvette, melynek során az alperes felé 360.010 forint folyt be.

A ... GmbH. 2007. május 18-án kelt levelében, a ... GmbH. 2007. május 21-én kelt levelében részletezte a spárga minőségével kapcsolatos fenntartásait.

A felperes 2007. június 4-én 1.170.518 forint fuvardíjtartozás megfizetésére szólította fel az alperest, aki 2007. június 12-én kelt válaszlevelében közölte, hogy a 2007. április 17-én feladott 1920 kg spárga fuvarozása során 2.476.213 forint kár érte, amelyért a CMR 17.1. cikke alapján a felperes tartozik felelősséggel, ezen követelésébe a felperes felé fennálló fuvardíjtartozását beszámította, és a különbözet megfizetésére szólította fel a felperest, aki 2007. június 26-i válaszlevelében a kárfelelősségét és a kár összegét egyaránt vitássá tette.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 1.687.587 forint fuvardíjtartozás és járulékai megfizetése iránt; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a keresetében - hivatkozva a 2007. április 10. és 2007. május 2. közötti fuvarmegrendelések teljesítésére - a Ptk. 488. § (1) bekezdése alapján kérte az alperest kötelezni 1.687.587 forint fuvardíjtartozás és annak 2007. június 7-től a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében elismerte a kereset szerinti fuvarfeladatok felperesi teljesítését, azt, hogy azösszagszerűségében nem vitatott fuvardíjtartozását nem egyenlítette ki, arra hivatkozott, hogy 2007. április 17-i ...ba történő spárgafuvarozás során a rakományban a feladás és a kiszolgáltatás között - a 2009. február 9-én kelt előkészítő iratában levezett számítás szerinti - 2.476.214 forint összegű kár keletkezett, melynek számítása során figyelembe vette a CMR 25. cikk 2.b) pontjában, 23. cikk 2. és 3. pontjában foglaltakat, a kárért a felperes tartozik helytállni a 17. cikk 1. pontja alapján. Álláspontja szerint a hűtlánc a bekövetkezett baleset következtében nem lehetett folyamatos, a felperes nem igazolta a rakomány megfelelő, folyamatos temperálását, e körben azt, hogy az átrakodásra hűtőházban került volna sor, emellett a rakományt mechanikai behatás is érthette, melyek eredményeként a rendkívül érzékeny áruban minőségromlás következett be, ezt a CMR fuvarokmányokra vezetett fenntartások igazolják. Az alperes - miután a felperes a biztosítás hiányáról tájékoztatta - a kárenyhítési kötelezettségének eleget téve intézkedett az áru értékesítéséről, a bekövetkezett minőségromlás okán azonban arra csak áron alul kerülhetett sor. Mindezekre figyelemmel a kereseti követelés szerinti fuvardíjtartozással szemben - annak összege erejéig - beszámítási kifogást, a különbözeti 788.627 forint és annak 2007. április 20. napjától a kifizetés napjáig járó, a CMR 27. cikk 1. pontja szerinti évi 5 %-os késedelmi kamata megfizetésére viszontkereseti kérelmet terjesztett elő.

A felperes jogalap hiányában a beszámítási kifogás és a viszontkereseti kérelem elutasítását kérte. Vitatta, hogy az alperes által állított minőségromlás a fuvarozás során következett volna be; a fuvarozásban résztvevő mindkét jármű megfelelő hűtőberendezéssel rendelkezett. A közúti balesetben érintett jármű hűtőberendezése nem sérült, a rakomány átrakodására hűtőházban került sor, így a hűtlánc nem szakadt meg, az áru megfelelő temperálását a gépjárművek mérőműszere által készített grafikon igazolja, ezzel szemben az alperes által megjelölt bizonyítékok a fuvarozás során bekövetkezett minőségromlást nem támasztják alá. Álláspontja szerint eleget tett a CMR 18. cikk 4. pontja szerinti kötelezettségének, a kár oka az áru belső romlása, a rakomány már a feladaskor sem lehetett megfelelő minőségű, így a CMR 17. cikk 4.d) pontja szerint a kárfelelősség alól mentesül. Vitatta, hogy az alperesnek a biztosítás hiányára vonatkozó tájékoztatást adott volna, a kárt a biztosító felé azért nem jelentette be, mert annak helytállási kötelezettségét megalapozó okirat nem állt rendelkezésre.

Vitatta a kár összegét; a CMR 23. cikke szerint kizárólag a tényleges kár érvényesíthető; a ... Kft. által kiállított számla szerinti nettó vételár 2.112.000 forint - a 422.400 forint ÁFA-t az alperes visszaigényelni volt jogosult - az értékesítés során 360.010 forint folyt be, így az alperes kára legfeljebb 1.751.990 forint, viszontkeresettel tehát legfeljebb 64.403 forintot követelhetne, mely összeg után a viszontkereset előterjesztésétől kezdődően illetheti meg késedelmi kamat.

Az elsőfokú bíróság 2009. június 23. napján kelt 8.G.41.733/2007/28. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 1.687.597 forintot és annak 2007. június 7. napjától a kifizetés napjáig számított, késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, 197.400 forint perköltséget, valamint 46.800 forint ügyvédi munkadíjat, az alperes viszontkeresetét elutasította.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a peres felek között az 1971. évi 3. sz. tvr.-rel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (CMR) hatálya alá eső nemzetközi közúti fuvarozási szerződések jöttek létre, melyek felperesi teljesítését, az azokért járó díjazás összegét az alperes a beszámítási kifogásban és a viszontkereseti kérelemben előadottakon kívül, egyéb vonatkozásban nem tette vitássá. A felperes kárfelelősségére alapított beszámítási kifogás és viszontkereseti kérelem, valamint a felperes mentesülésére alapított védekezése vizsgálata körében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a CMR 9. cikk 1. pontjában foglaltakra figyelemmel a felperes az árut megfelelő minőségben vette át; azt, hogy a felrakás időpontjában nem volt megfelelő, nem bizonyította, így az árut a szállítás közben károsodottnak kell tekinteni, melyet a CMR fuvarokmányokra vezetett címzetti fenntartások alátámasztanak. Megállapította továbbá, nem volt vitás a fuvarfeladatot végző gépkocsi közúti balesetben történő megsérülése, az áru átrakódása, utóbbi körülményei azonban nem voltak megállapíthatók, mivel a tanúknak arról csak közvetett tudomásuk volt, az átrakásnál nem voltak jelen, a felperes pedig a gépjárművezetők meghallgatására korábban előterjesztett indítványát utóbb visszavonta, így a hűtlánc folyamatosságát tanúsító tanúvallomás nem állt rendelkezésre, és a felperes e körben megfelelő okirati bizonyítékot sem csatolt. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy a felperest a CMR 17. cikk 1. pontja szerint az áru megsérüléséért kárfelelősség terheli, alaptalanul hivatkozott a CMR 18. cikk 4. pontján keresztül a 17. cikk 4.d) pont szerinti mentesülésére, ugyanakkor sem a gépjárművezető jelenlétében, sem az áru átvételét követően nem készült olyan kárfelvételi jegyzőkönyv, amelynek alapján megállapítható lenne a károsodott áru mennyisége, az értékcsökkenés mértéke, így az alperes a követelése összegét a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem igazolta. Mindezekre figyelemmel a beszámítási kifogást és a viszontkeresetet elutasította, és a Ptk. 499. §-a alapján kötelezte az alperest a fuvardíjtartozás megfizetésére, a Ptk. 298. § a) pontja figyelembevételével a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamattal terhelten.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, beszámítására tekintettel a kereset elutasítását, viszontkereseti kérelmének történő helytadást kért. Álláspontja szerint helyesen vont következtetést

az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogás és a viszontkereset jogalapjának megalapozottságára, tévesen foglalt azonban állást a követelés összegének bizonyíthatatlansága körében. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 215. §-ában foglaltak figyelmen kívül hagyásával járt el; a felperes a védekezésében nem hivatkozott arra, hogy a rakomány csak részben károsodott, nem vitatta az egész spárgaszállítmány érintettségét. A védekezését arra alapította, hogy eleve hibás árut raktak a kamionra, a károsodás az áru természetéből fakadóan következett be, illetőleg arra, hogy a szállítás során megfelelően járt el, a hűtlánc folyamatos volt, emellett az alperesi követelés jogi megalapozottsága esetére 1.751.990 forint kárösszegre elismerő nyilatkozatot tett. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló okiratok, így a fuvarlevélen közölt fenntartások és az azokat megerősítő levelek igazolják, hogy a spárgaszállítmány egésze alkalmatlan volt, az eredeti címzett az egész szállítmányt visszautasította annak ellenére, az állt volna az érdekében, hogy átvegye, és ha csupán egy része sérült, a sérülésmentes tételeket értékesítse. A károsodás mértékét a számlák igazolják, a különbözeti összeg aggálytalanul megállapítható, emellett az alperes a kárenyhítési kötelezettségének teljes egészében eleget tett. Tévesen vette irányadónak az elsőfokú bíróság a CMR 30. cikk 1. és 2. pontjában foglaltakat, ezen rendelkezések ugyanis nem az értékcsökkenés mértékének meghatározására vonatkoznak. A címzett a fuvarlevélen közölte a kifogását a fuvarozóval, a felperes nem ajánlott fel megfelelő bizonyítást arra vonatkozóan, hogy az áru a lerakásakor sérülésmentes lett volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból - eljárásjogi szabálysértés nélkül - levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet nem állapította meg a kártérítés jogalapját, az alperes nem szolgáltatott kellő bizonyítékot a kár fennállására, és nem igazolta, hogy az áru átvételének a megtagadása valós tényeken alapult-e. Az elsőfokú bíróság kizárólag arra vonatkozó megállapítást tett, hogy amennyiben a kár bizonyított lett volna, úgy a CMR rendeletbe foglalt vélelem szerint az okozati összefüggés megállapítható lett volna. Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a hibás árurol jegyzőkönyv, fénykép nem készült, a fuvarlevélre rávezetett megjegyzés - tekintve, hogy hőfokkal nem kapcsolatos - nem támasztja alá az áru hibáját. Emellett nem hagyható figyelmen kívül, hogy a címzett az ugyanazon raktérben szállított kínai kelt fenntartás nélkül átvette.

Egyebekben megismételte az elsőfokú eljárás során előadott védekezését a kárfelelősség alóli, CMR 17. cikk 4.d) pontja szerinti mentesülésére, valamint a kárigény jogalapjának elfogadása esetére a kárösszeg helytálló számítására.

Az alperes fellebbezése részben, az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, abból azonban a beszámítási kifogás és a viszontkereseti kérelem tekintetében részben téves jogi következtetésre jutott, ennek okán nem helytálló a keresetnek helyt adó döntése sem.

A per nem vitás adatai szerint a felperes 2007. április 10-e és 2007. május 2-a közötti időszakban kelt alperesi megrendelések alapján tíz alkalommal különféle zöldségek közúti fuvarozását végezte ...-..., ...-... viszonylatában, így helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között az 1971. évi 3. számú tvr.-rel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (CMR) hatálya alá tartozó nemzetközi közúti árufuvarozási szerződések jöttek létre, melyek a felperes teljesítését, a fuvardíj tartozás összegét az alperes a beszámítási kifogásban és a viszontkereseti kérelemben előadottakon kívül, egyéb vonatkozásban nem tette vitássá.

Az alperes beszámítási kifogásként előterjesztett védekezése és viszontkereseti kérelme elbírálása körében az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher helytálló telepítésével vizsgálta, hogy a fuvarozás során a rakományban kár keletkezett-e, azért a felperest fuvarozóként felelősség terheli-e, amennyiben igen, annak mértéke megegyezik-e az alperesi követelés összegével.

Az áru átvétele és a kiszolgáltatása során keletkezett okiratok helytálló egybevetésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a fuvarozás során a spárgarakományban kár keletkezett; a CMR 9. cikk 2. pontja szerinti vélelmet helyesen tekintette irányadónak, mivel a fuvarlevélen az áru minőségével kapcsolatos fuvarozói fenntartás nem szerepel, ellenkező felperesi bizonyítás hiányában alappal állapította meg az áru átvételkori jó állapotát.

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a fuvarlevelekre vezetett címzetti fenntartásokat és azok utólagos megerősítését célzó leveleket akként, hogy azok az áru kiszolgáltatáskori nem megfelelő állapotát igazolják. Nem osztja a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezési ellenkérelmébe foglalt azon érvelését, hogy a kiszolgáltatáskori hőfok ellenőrzése hiányában a címzetti fenntartások nem elfogadhatók; a spárga mechanikai behatásra és hűtés hiányára fennálló nagyfokú érzékenysége ... alperesi üzletkötő tanúként nyilatkozott, amelyet teljes egészében alátámasztott a spárgát termelő cég ügyvezetőjének, ...nak a tanúvallomása, utóbbi tanú vallomása szerint mind a mechanikai behatás, mind a felmelegedés szemmel látható következménnyel jár, a zöldségen repedés, száradás, színváltozás jelentkezik, így az áru minősége a hőfok ellenőrzése nélkül is, szemrevételezéssel, aggálytalanul megállapítható volt.

... tanúvallomásában kitért arra is, hogy a rakomány részét képező kínai kel nagyságrendekkel jobban tűri a hűtés hiányát, illetőleg a mechanikai behatást, így csupán látszólagos a felperes által hivatkozott azon ellentmondás, hogy ugyanazon raktérben, ugyanazon hőfokon szállított rakományból a címzett a kínai kelt átvette, míg a spárga átvételét megtagadta.

Ífjabb ... felperesi ügyvezető a tanúvallomásában előadta, hogy a kiszolgáltatáskor maghőmérséklet mérésre sor került, a hűtés megfelelőségét igazolja, hogy a címzett a fuvarlevélre a hőfokkal kapcsolatosan nem tett bejegyzést; nevezett tanú azonban az áru kirakodásánál nem volt jelen, a fentiekről közvetett tudomással bírt, emellett

a címzetti fenntartások egyértelműen a hőfok emelkedését kifogásolták, mely a fent kifejtettek szerint akár konkrét mérés nélkül is észlelhető volt.

Mindezek alapján helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a rakományban a fuvarozás során kár keletkezett, az áru részleges - a spárga tekintetében jelentkező - megsérüléséért a felperes a CMR 17. cikk 1. pontja szerint felelősséggel tartozik.

Teljes körűen osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját arra vonatkozóan, hogy a felperes a CMR 18. cikk 4. pontjában foglaltak bizonyítása hiányában alappal nem hivatkozhat a 17. cikk 4.d.) pont szerinti mentesülésére; a rakomány folyamatos, előírt hőfokon történő temperálását az alperes által kifogásolt hűtőlapok - kétségtelen beazonosíthatóságuk hiányában - önmagukban nem igazolták, arra is figyelemmel, hogy a per nem vitás adatai szerint a fuvarozást megkezdő gépjármű közúti balesetet szenvedett, és az áru átrakódása vált szükségessé. A felperesnek a hűtőlánc folyamatosságát kellett volna bizonyítania, akár okirattal, akár tanúbizonyítással, azonban sem a baleset, sem az átrakódás tekintetében okiratot nem csatolt, az indítványára meghallgatott tanúk a balesetről és az átrakódásról közvetett információkkal rendelkeztek, az érintett gépjárművezetők tanúkénti meghallgatására tett indítványát pedig utóbb visszavonta.

Tévesen vont azonban következtetést az elsőfokú bíróság a kárösszeg bizonyítatlanságára az alábbiak szerint.

Helytálló az alperes azon fellebbezési érvelése, hogy a felperes a spárgarakomány egészének a megsérüléséért felel; a sorszámú kiállított CMR fuvarokmány szerint 1.920 kg súlyú spárgát rakodtak fel, a ... GmbH. címzett ezen teljes mennyiség átvételét megtagadta, arra, hogy ez alaptalanul történt, a felperes bizonyíték nélkül hivatkozott.

A CMR 23. cikk 1. pontja szerint a kártérítést annak az értéknek az alapján kell kiszámítani, amellyel az áru a fuvarozásra felvétel helyén és időpontjában rendelkezett.

Ebből következően az áru értékének megállapítása körében nem annak van jelentősége, hogy az alperes az árut a ... GmbH. részére milyen áron tudta volna értékesíteni, hanem annak, hogy a kereskedelmi forgalomban beszerezhető áru ...on, a feladás időpontjában, milyen piaci értéket képviselt.

A felperes a kárfelelőssége fennállásának megállapítása esetére a ... Kft. által kiállított áruszámla nettó összegére, 2.112.000 forintra a Pp. 163. § (2) bekezdése szerint értékelhető elismerő nyilatkozatot tett, ezt meghaladó értéket a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint az alperes tartozott volna bizonyítani, melynek nem tett eleget. A számlában szereplő általános forgalmi adófizetési kötelezettség a számla kiállításakor hatályos 1992. évi LXXIV. tv. 3. § a) pontja szerint a termékértékesítés

után, a 16. § (1) bekezdése szerint a teljesítés időpontjában keletkezik, a piaci érték meghatározásánál figyelmen kívül marad.

A per nem vitás adatai szerint az alperes kárenyhítési kötelezettsége körében folytatott értékesítés során 360.010 forint vételár folyt be, az alperes kára a két összeg különbsége, 1.751.990 forint.

Ezen megalapozott kárigény egyfelől elenyészt a keresettel érvényesített fuvardíjkövetelést, másfelől arra ad alapot az alperesnek, hogy viszontkeresettel a fennmaradó 64.400 forintot követelje a CMR 27. cikk 1. pontja szerinti, évi 5 %-os késedelmi kamattal terhelt, ugyanezen rendelkezés szerint a 2007. április 20-i felszólamlás időpontjától kezdődően.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - az első fokú perköltségre is kiterjedően - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta; a megalapozott beszámítási kifogás okán a keresetet elutasította, a viszontkeresetnek részben adott helyt, és az elutasított viszontkereseti követelés vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A kereset elutasítása, a viszontkeresetnek történő részbeni helytadás okán a pervesztesség-pernyertesség részleges; a felperes az elutasított viszontkereset (724.227 forint) után bruttó 45.260 forint, az alperes az elutasított kereset és megítélt viszontkereset (1.687.587 forint, valamint 64.400 forint) után bruttó 109.500 forint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított jogi képviselési munkadíjra, valamint az alperes 3.860 forint viszontkereseti illetékre jogosult, a kölcsönös követelések ítéleti beszámításával a felperes tartozik az alperesnek 68.100 forint első fokú perköltséget megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárás során a felperes 30 %-ban, az alperes 70 %-ban lett pernyertes, így a felperes a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított bruttó 23.210 forint, az alperes bruttó 54.160 forint jogi képviselési munkadíjra, valamint az általa lerótt 148.600 forint jogorvoslati illetékből 104.020 forint illetékre jogosult, ítéleti beszámítás alkalmazásával a felperes 134.970 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2010. január 12.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

